

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für das Schluss- und Thorafreudfest

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1904

החנמ תלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226)

תפלת מנחה

קודם אשרי לומר פרשת התמיד.

אשרי יושבי ביתך עזר יהללוך סלה:
אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קשה תהלה לדוד. ארוממה אלוהי המלך ואברכה
שמה לעולם ועד: בכליוס אברכה ואלהלה שמה לעולם
ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור
ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד רוחך ודברי
נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה:
זכר ורב טובה יביעו וצדקתך ירננו: חנין ורחום יי ארך אפים
וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: יודוך יי כל
מעשיך וחסדיך יברכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
ידברו: להודיע לכלני האדם גבורתי וקבוד הדר מלכותו:
מלכותך מלכות כל עלמים וממשתלתך בכל דור ודור: סומך
יי לכל הנפלים וזקק לכל הפופים: עיני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע
לכלחי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב
יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת
כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד: נאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

22 „Nach Zion kommt der Er-
löser und bringet das Heil in Jakob
Allen, die von der Schuld und Sünde
sich befehren — spricht Gott. Das
ist mein Bund mit ihnen — sprach
Gott — mein Geist, der auf dir
ruhet, mein Wort, das ich gelegt dir
in den Mund, weicht nicht aus dei-
nem Munde, nicht aus dem Munde
deiner Kinder und Kindeskinde —
spricht Gott — in Ewigkeit.“

Du, der Allerheiligste, sitzest auf
deinem Throne, verherrlicht von den
Lobgesängen Israels, und Einer ruft
dem Andern zu: Heilig, heilig,

ובא לציון גואל ולשבי פשע
ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי
אותם אמר יי. רוחי אשר עליך
ודברי אשר שמתתי בפיה לא ימוש
מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך
אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא
זה אל זה ואמר קדוש קדוש

heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

(Und es stehen die Einen den Andern gegenüber, und sprechen; Heilig — in den obersten Himmelsgehöhen, dem Sitze und Throne seiner Herrlichkeit! Heilig — auf Erden, da waltet seine Macht! Heilig — in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit! Gott, der Heerschaaren Herr! Füllet die ganze Welt mit dem Abglanze seiner Herrlichkeit).

Es hob mich auf ein Sturmwind, und ich hörte hinter mir das Klauschen des Wetters: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet. (Es hob mich auf ein Sturmwind, ich hörte hinter mir die gewaltige Wetterstimme, die lobete Gott und sprach: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, an der Stätte, wo er thronet).

Gott regieret immer und ewig!

(Gottes Reich besteht in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit.)

Gott, Herr unserer Väter, Abraham, Isak und Israel! bewahre du stets den Geist in uns, daß er der Antrieb und die Richtschnur sei für alle unsere Gefinnungen und Herzensneigungen, und mache darin fest und stark unser Herz, daß wir nach dir verlangen.

Er, der Allerbarmende, verfähnet die Schuld, und verderbet nicht, er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht erwache sein ganzer Grimm. Du, Herr, bist gütig und verfühnd, voll Guld und Milde gegen Alle, die dich anrufen. Deine Gerechtigkeit waltet durch alle Ewigkeit, deine Gotteslehre ist Wahrheit. Gib Jakob die Wahrheit und Abraham die Liebe, wie du es zugeschworen unsern Vätern in uralter Zeit.

Gelobt sei Gott, Tag für Tag, er legt uns auf die Last, und Gott ist unser Heil — Selah! Gott Zebaoth mit uns, Jakobs Gott unsere feste Zuversicht — Selah! Gott Zebaoth, wohl dem Menschen, der dir ver-

קדוש יי צבאות. מלא כל-הארץ
כבודו: ומקבלין דין מן-דין ואמרין
קדיש בשמי מרומא עילאה בית
שכינתה. קדיש על-ארעא עזבד
גבורתה. קדיש לעלם עלמיא יי
צבאות מליא כל-ארעא זיו יקרה:
ותשאני רוח. ואשמע אחרי קול
דעש גדול פריד כבוד-יי ממקומו:
ינטלתני רוחא. ושמעת בתרי קל-
זיע סגיא דמשבחין ואמרין בריך
יקרא דיי מאתר בית שכינתה:
יי | ימליד לעולם ועד: יי מלכותה
קאם לעלם ולעלמי עלמיא: יי
אלהי אברהם יצחק וישראל
אבותינו שמרה-זאת לעולם. ליצר
מחשבות לבב עמך ודכזן לבבם
אליד: והוא רחום יכפר עון ולא
ישחית. והרבה להשיב אפן. ולא
יעיר פל-חמתו: פי אתה אדני
טוב וסלת. ורב חסד לכל-קראיך:
צדקתך צדק לעולם. ותורתך
אמת: תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם: ברוך אדני יום | יום
יעמס-לנו. האל ישועתנו סלה: יי
צבאות עמנו. משגב לנו אלהי
יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם

ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו
 הוסיע מהר פארן ואזה מרבבת קדש מימינו אשהת למו: אף
 חבב עמים כל-קדשיו בירך והם תפיו לרגלה: שא כדברתיך:
 תורה ציה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך
 בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל-ימות
 ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
 ואל-עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהנה: לי וללנו אמו
 תמיה ואורחך דאיש חסידך אשר נסיתו במסה תיבהו על-מ
 מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתו ואת-אחיו לא הכיר
 ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצדו: יזרו משפטך
 ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטרה באפקך וכליל על-מזבחה:
 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחין מתנים קמיו ומשנאיו
 מדיקויקו: לבגומן אמר ידוד יהוה ישן לכטח עליו חפף
 עליו כל-היום ובין פתפיו שבן: שלש ולזוסף אמר מברכת
 יהוה ארצו ממנד שמים כטל ומתהום רבצת תרה: וממנד
 תכונות שמש וממנד גרש ירחים: ומראש הדר-קדם וממנד
 גבעות עולם: וממנד ארץ ומלאה ורגון שגני סנה תכונותה
 קראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: גבור שורו הדר לו וקרני ראם
 קרניו בהם עמים ינח יחדו אפסי-ארץ והם רבבות אפרים
 והם אלפי מנשה: בניו קרי.

Beim Aufheben der Thora ואת התורה Seite 44; beim Zurücktragen und
 beim Einheben ואת התורה Seite 55 gefagt. Der Vorbeter sagt קריש, dann wird
 folgende תפלה gebetet.

פי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב. האל רגדול רגבור והנורא. אל עליון גומל
 חסדים טובים. וקנה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
 לבני בניהם למען שמו באהבה:

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקִים אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
עַפְרָה. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ. מִלֶּךְ מַמְיֵת וּמְחִיָּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים:

חֲזוֹן נִקְדַּשׁ אֵת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִקְדֵּי־שָׁמַיִם | אַתָּה קָדוֹשׁ
בְּשֵׁמי מְרוֹם. בְּכַתּוּב עַל יַד גְּבִיּוֹתָיִךְ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר: חֵיק קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כֹחַ
הָאָרֶץ בְּכוֹדוֹ: חֲזוֹן לְעַפְתֶּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: חֵיק בְּרוּךְ בְּכוֹד
יי מְמַקְוָמוֹ: חֲזוֹן וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לְאָמֹד: חֵיק וּמְלוֹךְ
יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
חֲזוֹן לְדוֹר וָדוֹר גִּידוֹר גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נְצָחִים קִדְשְׁחֶךָ
נִקְדַּשׁ. וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ כַּפִּינוּ לֹא יִמִּישׁ לְעוֹלָם וָעֶד.
כִּי אֵל מִלֶּךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:
אַתָּה קָדוֹשׁ
וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים
בְּכָל יוֹם
יְהִי לְרוּחְךָ
סֵלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה כְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ
מִלִּפְנֵי לְעַבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻתוֹת לְמִנּוּחָהּ ו)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת־יוֹם
(הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) הַשְּׁמִינִי חַג הָעֶצְרֵת הַזֶּה. זְמַן
שִׂמְחָתָנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְשׁ. זְכָר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִסְקַד וְיִזְכֵּר זְכוּרָנוּ וּפְקוּדוֹתֵנוּ. וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְיִזְכְּרוּ

מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וּזְכָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ. וּזְכָרוֹן כָּל-
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְלִפְנֵיךָ. לְפַלְטָה. לְמוֹכְרָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַשְּׂמִינִי חַג הָעֲצֵרֶת הַזֶּה. זָכְרָנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכְרָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבָרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים.
 וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים הַיּוֹם וְחַנּוּן. וּרְחֻם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו.
 כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ הַחַיִּים וּרְחֻמִּים אַתָּה:

וְהַשֵּׁי אֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן כַּאֲשֶׁר יָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֲרִיִּינוּ וְאֵלֵהי
 אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַנּוּ) קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.
 שִׁבְעֵנוּ מִטִּיבָה וּשְׂמַחְנוּ בִישִׁיעֶתְךָ וְטַהַר לִפְנֵי לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת
 וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַרְבַּח וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (שֶׁבַת ו)
 מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מִקִּדְשֵׁי (הַשֶּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב אֶת-
 הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
 בְּרִצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹרֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתִחְזֶינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְחַזֵּר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 צוּר חַיֵּינוּ. מְגִן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ. עַל-
 חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל גְּשֵׁמוֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל-יוֹם
 עֲמָנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וּמוֹכּוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-
 עַת עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא-
 קָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא-תִמּוּ
 חֶסְדֶיךָ. מְעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
 הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ
 אֵלֵהי כָּל בֶּשֶׁר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל
 שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֶּן תְּחִינּוּ
 וְתִקְוֵנוּ וְתִצְלַמְנוּ גְּלוֹתֵנוּ
 לְחִצְרוֹת קִדְשְׁךָ לְשִׁמּוֹר
 חֲקוּיָךְ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ וְלַעֲבָדְךָ
 בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם עַל שְׂאֵתָנוּ
 מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה
 הַהוֹדָאוֹת:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלבנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמה באמת. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמה ולך נאה
להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם פי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את
עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך. ובמצותיך תרדף נפשי. וכל
החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמה.
עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון
ידידיך. הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרו פי והגיון לפי לפניך יי צורי
וגואלי: עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:
וערכה ליי מנחת יודעה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

Der Vorbeter wiederholt die תפלה mit קדושה, dann ganz קריש und עלינו.

מעריב ליל שמחת תורה.

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך u. s. w.

יתברך וישתבח ויהפארו ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלבי
המלכים הקדוש ברוך הוא
ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין
אלהים: סלו לרכב בערכות ביה
שמו ועליו יפניו: ושמו מרוכס
על כל ברכה ותהלה: ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד: יח
שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

ברכו את יי המברך:
ברוך יי המברך לעולם ועד:
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר בדברו
מעריב ערבים בחכמה
פורתח שערים ובתבונה
משנה עתים. ומחליף את-